This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

PAPELES

VARIOS

ME[illegible]S

61

H65

R

ORDO ET ORDINIS RATIO IN LEGENDIS HIPPOCRATIS ET GALENI LIBRIS, PER IACOBUM Syluium Medicum.

*

PARISIIS,

Apud AEgidium Gorbinum, ſub inſigne Spei prope Collegium Cameracenſe.

1561.

IVRIS VTRI-VSQVE PRVDENTISSI-MO AC INCORRVPTISSIMO SE-NATVS PARISIENSIS PRIMO

præſidi Petro Lyſeto, Iacobus Sylvius Medicus S. P. D.

SIngularis virtus tua, & eruditio incredibilis fecit omninò, vt tibi vni præter cæteros laborem hūc meum de medicæ lectionis ordine dedicarem, mole quidem exiguum, ſed facultate maximum. Nam ordinis tanta eſt pulchritudo, tantáque vis rebus in omnibus non modò humanis & naturalibus, ſed etiam diuinis, vt nihil iuſtum, nihil rectum, nihil à reprehenſione liberum habeatur, quod ordinatum non ſit: idq; quò eſt ordinatius, eò perfectius: quantóque minus habet ordinis, tanto imperfectius æſtimetur. Nec alia virtus ineſſe rebus cunctis videtur, quàm ordinis ratio: quæ adeò latè patet, vt in pauca cogi nequeat. Siquidem iam inde à concepto ſemine in corporis partibus formandis, perficiendis, augendis, nutriendis, ad interitum vſque alterationum ſucceſsio, actionumq; naturalium ordo exquiſitus cernitur: nec ratione alia in plantis omnibus, in cibo item & potu cæteríſque cauſis ſalubribus, ordo aliquis eſt neceſſarius, ſi animal ſanum eſt futurum. Eſt etiam in vitæ conditionibus ordo, ac ordinum ſecretio: hinc priuatus ordo, equeſtris ordo, & nunc quoque regius, in militia item ordo, religioſus & ſacer ordo, in Republica bene conſtituta ordo, in familia bene morata ordo, & vbi non? Hinc factum arbitror, vt abſurdiſsima omnia non modò factu ſed etiam dictu, ordine carere vulgo dicamus: & iiſdem pro remedio eſſe ordinem adhibendum. Quid de memoria tam naturali quàm artificiali dicā? quarū vt illa citra ordinē nulla eſſe poſsit, ita hæc à Simonide poëta, per conuiuarū ruinâ domus oppreſſorū ordinē inuēta: deinde aucta & illuſtrata multis imaginibꝰ ordine certo collocatis? An nō miramur partiū anni quatuor ordine fieri quotānis

vicisſitudines? ac multo magis corporũ cœleſtiũ motus, tam ordinatè iã inde à condito orbe perpetuari, nulla in re mutatos? argumentum ſummi illius diuiniq; ordinis, quem tanquam bonum omnia appetunt, ad eumq; ſe confirmant, velut ad regulam quandam non Polycleti, ſed planè cœleſtem. Nec ordine ſuo nunc diffinitorio, nunc reſolutorio, nunc compoſitorio (ſic enim appellare cogimur) diſciplinæ carent: ſed vnum aliquem ex his vbique exprimunt, ac omnium maximè medicina. In qua etiam diſcenda rerum ordinem compoſitorium alicubi attigerat Galenus, ac opinor perfecerat libello in id inſtituto, ſed eo media plus parte mutilo, deſierat ordo videri, & à medicis inter legendum ſeruari. Quæ res nobis ſtimulos dedit, vt quod in eo Galeni libello deſiderari poterat, ſufficeremus, & ordinis prætereà noſtri rationem redderemus. Cuius laboris quanta ſit futura vtilitas, medicorum libros lecturis, etiam ante experientiam cunctis perſpicuum eſt. Fuerit autem noſter hic commentarius non modò dux quidam certiſsimus & tutiſsimus viæ in legendis medicorum libris ſeruandæ: ſed etiam velut index ac coticula, qua poſsit quis medicum explorare, an ſit legitimus & medici nomine dignus: aut titulo tenus medicus, & qui iniquiſsimè ſibi nomen medici arroget: quorum etiam hodie maxima eſt turba, quos æquitate tua freti, republica propediem extruſum iri confidimus. Fueritq; ad iſtos ſycophantas & logiatros deprehendendos huius indicis maior in republica, non dico vtilitas, ſed neceſsitas, quàm indicis aurum & argentum explorantis. Vale ordinis huius Senatorij coryphæe.

ORDO, ET ORDINIS RATIO IN LEGENDIS HIPPOCRATIS ET GALENI LIBRIS, PER IACOBVM *Syluium Medicum.*

QVum artis omnis cõſtitutio à finis notione proficiſcatur, artificem quoque quiſquis fingere ac formare aggreditur, finem illi proponat oportet: in quẽ ceu laborum omnium ſcopum, totus ſit intentus: ſuos omnes conatus, ſtudia, curas denique omnes coniiciat, nec prius à laborando quieſcat, quàm optato fine fruatur. Hoc tamẽ intereſt, quòd qui artẽ conſtituit aliquã, à fine in cauſas propinquas reſoluto, incipit: nec antè à reſoluendo ceſſat, quàm ad primas & remotiſsimas cauſas peruenerit. Contrà verò qui artificem inſtituit, fine ſibi primùm propoſito, omnia veſtigat media ordine certo, quoad finem ſit aſſequutus. Quomodò qui Romam petit, eam ceu finem & viæ ſcopum animo ſemper gerit, & iter diſquirit quàm poteſt certiſsimum, rectiſsimum, modis omnibus clementiſsimum, quod antè diligẽter emetitur, quam vrbem ipſam attingat. Medicum igitur formaturi, medicinæ ipſi finem proponamus, quem animo ſemper cernat, & in quem ſua deinceps omnia ſtudia conferat. Is autem medicinæ finis eſt ſanitas, qua homini (vt idem etiam de cæteris animantibus pronunciem) nihil eſt optatius, ob id, quòd per hanc actiones ſuas omnes integras obit. Eſt autem illa ſanitas partibus ſimilaribus ſua, ſua item organicis, ſua denique toti corpori ex ambabus his partibus conſiſtenti. Quomodò autem nõ ex quouis ligno Mercurius fingi queat, vt eſt in Adagiis, ſed aliud ipſi exprimendo, buxeum verbi gratia, aptiſsimum fuerit, ficulnum ineptiſsimũ: ſic neque quiuis Medicinæ auditor idoneus fuerit, etiam ſi horoſcopo, vt vani nugantur Aſtrologi, aut

ſomnio monente (id quod Galeno contigit) medicinę ſacris deſtinetur, niſi etiam raras illas animi ſimul ac corporis fortunæque dotes vel cumulatiſsimas ſortitus ſit.

1 Naturam videlicet ſolius veritatis tota vita ſtudioſam, perſpicacem, ingenio fœlici, memoriaque fideli præditam, ac prudentem.

Gal. li. de conſtitu. artis medicæ et Hippoc. lib. de precept.

2. Corpus integrum ac ſtudiorum laboris patientiſsimũ.

3. Facultates ampliſsimas aut ſaltem mediocres.

4. Optimos quoſque ſui temporis præceptores, qui iam inde à puero ipſum rationalibus diſciplinis, Grãmatica, Logica, Muſica, Aſtronomia, maximè verò Arithmetica, & Geometria (vt Plato cõſuluit) atque adeò Philoſophia, diligenter ac methodo certa imbuant: quam in rem libri Galeni demonſtratorij, ſunt vtiliſsimi. Cætera medico futuro neceſſaria libro de medici officio & honeſtate, & libro de Chirurgi munere cum Galeni commentariis 3. docet Hippocrates.

Optimus quiſque medicus idem eſt & philoſoph⁹

Porrò auditorem his artibus quas percenſui probè inſtructum, paucis præterea ad medicinam apparari oportet, vt ad medicorũ libros accedat non modò inſtructior, ſed etiam viæ in illis perlegendis tenendæ certior.

Imprimis igitur hos Galeni libros diligẽter perlegat,

Hortationem ad artes diſcendas.

De vocabulorum rectitudine 1.

De captionibus, quæ in dictione conſiſtunt 1.

Expoſitionem antiquarum dictionum Hippocratis. 1.

De arte lib. 1. Hip. De priſca medicina lib. 1. Hipp.

De præceptis medico ſeruandis librum 1. Hipp.

Iuſiurandum Hippocratis.

De lege libellum Hipp.

De natura, mancum librum Hipp.

De ſignificatione nominum Græcorum ex ſcriptoribus Atticis & Comicis, congeſtos propter philoſophos & medicos noua dictionum Græcarum ſignificata ſcribentes, libros 48.

Quorũ adhuc deſyderatorũ loco eſſe poſsint Lexica quędam medica, & libri definitionũ Galeni, ſeu de vocabulis medicis, cùm erit illorũ poteſtas. Nã qui definitionũ medicarũ libri titulo Galeni falſò circunferũtur, vt Galenica

quædam continent, ita etiam non pauca Galeni doctrinæ, hoc eſt, veritati pugnantia docent. Poteſt tamen quiſquis eſt Hippocratis & Galeni lectione multa exercitus, ex ipſorum ſcriptis vocum medicarum diffinitiones aliquot in vnum colligere: modò id purius preſtet ac verius, quàm Otho quidam ſuo Onomaſtico. Legat prætereà medicinæ auditor futurus, hiſtoriam philoſophorum Galeno adſcriptam: & eiuſdem librum, Quòd optimus medicus, idem etiam philoſophus eſſe debet: & librũ de optima doctrina: & de ſectis, ſcriptum his qui introducuntur: & de optima ſecta, cuius vix octaua pars eſt in verſione veteri: & de ſubfiguratione empirica, & de experiẽtia medica, librũ iuſtæ magnitudinis, in quo Pelopis præceptoris rationes ſcribuntur, aſſerentis medicinam non poſſe per ſolam experientiam conſiſtere: & Philippi empirici, poſſe affirmãtis. Poſt hos doceri poſſunt, liber de partibus artis medicę, ad Iuſtum in veteri verſione: de conſtitutione artis medicæ: & liber de arte medica, ſic tamen illorum interpretatione temperata, vt tantùm rudis quædam medicinæ (quam totam libri hi duo epitome perſtringunt) imago auditori velut per trãſennam proponatur veriùs, quàm explicetur. Nam quæ medica theoremata in his duobus libris denſiſſima ſunt, abſoluto iam medico reficiendæ memorię gratia & confirmandę, ratione optima demonſtranda ſunt, non tyroni nouo fruſtra inculcãda. His apparato propè auditori ordine quodam opus eſt ex rerũ natura ſumpto, quẽ in legẽdis Hippocratis & Galeni libris (quibus medicina eſt abſolutiſsima) ſequatur, vt non modò breuiorẽ ſed etiã certiorem, atque manifeſtiorẽ viam teneat, in qua ceu gradus quoſdã, priores libri poſterioribus pręſtruant, & memorię fœcũditatem miram pariant. Ordinem huiuſmodi leuiter perſtrinxit Galenus in fine libri de arte medica, & lib. 2. methodi: abſoluerat verò in libello de ordine libros ſuos legẽdi: qui ſi integer nobis ſupereſſet, hac inſtitutione noſtra nõ magnoperè egeretur: niſi nõ ordinẽ ſolùm, ſed ordinis etiam rationem doceret, ſumpto hinc initio.

Medicina eſt ſcientia ſalubrium, inſalubrium, & neutrorum: ſcilicet corporum, ſignorum, cauſarum. Ad quæ tria, corpora inquã, ſigna, cauſas: ſalubria, inſalubria, neutra ceu

Gal. in arte medica ex Herophilo.

capita quędam,& genera ſumma,referuntur omnia quantumuis particularia,quę in tota medicina traduntur:& qui hæc tria cognouerit,ac in his ſe multùm diuque exercuerit,is demum medicus fuerit optimus. Medicina verò cùm ibi ſcientia dicitur,latius ſcientiæ nomen & communius, non autem propriè accipitur. Eſt enim reuerâ ars ἐκ ποιητικῶν, hoc eſt factiuarum & opus aliquod relinquentium numero: non tamen ſimpliciter, vt ædificatoria domum, ſutoria calceum,textoria pannum: ſed veluti ea quę collapſas ædes inſtaurat,& calceos fractos, & veſtes laceras reſarcit. In hoc enim genere ſanitatis tuendæ ſtudium, & morbi profligandi conſiſtit.

Primùm enim ſanos tum nos tum alios noſſe,deinde ęgros cupiuimus: poſtmodùm artem conſtituere,quę ſanitatem ſeruet: aut ſi abiit, efficiat,deſiderauimus. Qua ratione ars factiua eſt medicina, iam factum opus,ſed lapſum corpus inſtaurans. Quum igitur corpus humanum ceu factam iam domum conſideremus, quomodò qui exactè cogniturus eſt, qualis eſt domus, ex eius reſolutione ſola in partes: primùm maiores,poſteà minores,poſtremò minimas,ipſius velut elementa,vt lapides, cœmenta,ligna, intelliget: ac in harum ſingulis ſubſtantiam,magnitudinē, numerum, figuram, applicationem mutuam, & vſum obſeruabit. Sic humanum corpus quiſquis eſt perfectè cogniturus,diſſolutionem eius per anatomas,primū in magnas partes,& inſtrumētarias,poſteà in minores,deniq; in minimas & ſimilares, vera & propria hominis elemēta,comprehendet: ſingularumque ſubſtantiam, magnitudinem, numerum,figurā,ſitum, cōnexionem, vſum, actionē contemplabitur. Quas res per compoſitionem Deus & natura prænouerunt, vt ædificator primus omnes domus partes ad vſum aliquem ante ſtatuebat. Homini verò non exactè ſed tantùm quadantenus nouiſſe datum eſt quam nos viā compoſitoriam medicum formando ſeruamus, ob idque vniuerſam corporis humani naturam, & omnes corporis eius diſpoſitiones ſanas, ægras, neutras: harum denique diſpoſitionum omnium cauſas ſalubres, inſalubres, neutras,ſignis propriis à medico pernoſci oportere confirmamus. Vnde tres primę & generaliſsimæ partes medicinæ

ſtatuuntur, Phyſiologia, Hygiene, Therapeutice.

Phyſiologia eſt tractatio de corporis humani natura, citra cuius abſolutam cognitionem, fruſtra aut ſanitatem tueri, aut morbos profligare contendis.

Hygiene eſt, quę corpus ſanum ſimilibus ſeruat, per ſumenda, admouenda, educenda, facienda, tempore & dignitate prior.

Therapeutica, hoc eſt, curatoria, quæ corpus ægrum ſanitati reſtituit, morbo per contraria profligato.

Alij medicinam in partes primas plures diuidunt, tanquam ſuperior diuiſio omnes medicinæ partes nõ exhauſerit: ſed eas tantùm quę corpus ſanum & ęgrum ſpectant, expreſſerit, neque eas omnes, ob id addunt Pathologiam, Aetiologiam, Semeoticen, & alias permultas, de quibus mox agemus.

Pathologia affectus præter naturam, morborum ſcilicet & ſymptomatum differentias declarat.

Aetiologia docet cauſas morborum, ſymptomatum, ſanitatis, & eorum quę ſanitatem ſequuntur. Sunt enim cauſæ ſalubres, inſalubres, neutræ.

Semeotice, ſigna declarat ſalubria, inſalubria, neutra: & ea vel demõſtratiua pręſentium affectuum, vel prognoſtica futuorum, vel memoratiua præteritorum, quorum multo minor eſt vſus quàm duorum priorum generum.

Sed hę tres medicinę partes ſub tribus illis generibus primis facilè comprehenduntur. Nam ſanitatem ſeruare, aut morbum abigere nequeas, niſi per ſigna vtrunque cognoueris, & cauſas vtrinque ſalubres adhibeas, inſalubres fugias. Vt rurſus ſub Therapeutice, Diętericen victus ratione: Pharmaceuticen medicamentis præſertim ſumptis, ſed etiam admotis: Chirurgicen manu curantem, omnes noſtri maiores locauerunt, ad quam Coſmetice, id eſt ornatrix: & Commetice, hoc eſt, fucatoria, interdũ quoque reducitur, interdum ad Hygienem, vti Analeptice, id eſt, renutritoria: & Prophylace, ſeu Prophylactice, id eſt, pręcautrix ad vtramque reduci poſsit, diuerſis tamen rationibus. Quapropter harum Galenus meminit in libris ſanitatis tuendæ, & therapeuticis. Vtrique etiam, Hygienæ inquam & Therapeuticæ, merito conueniat Gerocomice

hoc eſt, ſenes educandi ratio:cùm ſenectus neque integra ſanitas ſit,neque omnino morbus,ſed ſtatus quidã neuter: vt in morbum paratorum,aut à morbo reualeſcentiũ. Ob id Galenus eam in libris ſalubribus inter neutras diſpoſitiones deſcripſit:vt Pædotrophicen,quę pueros educat:& Eue̜ctice̅ ac Gymnaſtice̅ inter ſanas. Alij ſcrupuloſius diuidentes tot propemodum Therapeuticę differentias adſcripſerunt, quot ſunt corporis partes & harum morbi, quales ſunt:

Ophthalmice,oculorum morbis proſpiciens.

Odontice,dentium.

Cynanchice,cynanchis.

Pleuritice,pleuritibus.

Paracentice,id eſt, punctoria in hydrope & ſuffuſione.

Tomice,id eſt inciſoria in hernia.

Lithotomice, quæ calculum veſicæ,&vt docet Hippocrates, renum quoque execat.

Hedrice, quæ affectibus ſedis medetur.

Arthritice,arthritidibus:& quę haud ita pridem inuenta eſt miſeris mortalibus ægris Hydrotice, ſudationes,morbum ſeptentrionalem quo non peſtilentior alter, curans: ſcripta Iacobo Caſtrico Haſebrocano Antuerpienſi Medico. Ne interim omittam, quæ annis circiter quadraginta ante hydrotice̅ inuenta eſt, Aliupticen,hoc eſt,vnctoriam, quę luem initiò Hiſpanicam,nunc verò toti orbi communem & publicam, ipſa elephantia multò ſęuiorem, multis alioqui ſymptomatis illi ſimilem,cùrare conatur vnguentis ex argento viuo,& aliis quibuſdam.Cuius hodie quæſtus eſt longè vberrimus,ſibiq; adiũxit magna ex parte Leptodiæteticen, cum ligni Gaiaci decocto: & interdum Thymiamaticen, hoc eſt ſuffitu quodam ex argento viuo & ſulphure ſimul curatricem.Cuius partis aleiptices, immenſa hodie volumina plena inuenias,vt etiam parua vrbe atque adeò villa Aliptes aliquis peritus & reunctor viuere etiam lautè ſuo lucro poſſit:cùm à dictis nuper therapeutices particulis, Ophthalmice,odontice, & cæteris aliis dicti medici, iam inde à Galeni ætate viuant Romæ tantũ,& Alexandriæ,& Pariſiis, & in aliis ſolùm magnis vrbibus:paruas verò ſæpe mutare cogantur.

Cùm igitur tres tantum ſint medicinæ partes primę, Phyſiologia, Higiæne, Therapeutice, & in his cæteræ comprehendantur: doceamus iam quibus Hippocratis & Galeni libris, quo ordine lectis, vnamquanq; perdiſcamus: à Phyſiologicis ob id auſpicati, quòd illi naturam corporis humani iam inde ab elementis ad vſq; perfectam organi cuiuſq; & totius fabricam omnibus integris actionibus naturalibus, vitalibus, animalibus pręditam perdoceant. Legantur autem eius libri hoc ordine.

PHYSIOLOGICI LIBRI.

De natura hominis Hippocratis liber vnus, cum Galeni in eum commẽtariis quinque: quorum duobus iam factis, tres alios ſcripſit Galenus, aſſerentes librum de natura hominis nõ eſſe adulterinum, ſed verum Hippocratis, & his ſuis placitis Hippocratem vbique conſentire, contra quorundam calumniam. Galenus in libris ſuis.

De elementis ſecundũ Hippoc. in natura hominis. Galeni cõmẽtariorũ lib. duo	Quibus elemẽta docentur miſtis omnib' cõmunia, & ꝓpria aĩalis ſãguine ꝑditi.

In quorum demonſtratione ea tantùm attigit Gal. quibus eſt vſus Hipp. cætera docet lib. 3. demõſtrationum: lib. 5. & ſexto de placitis Aſclepiadis: libro de facultatibus medicamentorum purgantium: in libello hac de re ſcripto: & in libello ipſi aſſcripto, quòd qualitates ſunt ſine corpore.

An ſãguis natura ſit in arteriis Gal. in Eraſiſtratum. De humoribus 1. Hipp. cum Galeni 3. comment. De atra bile Gal. 1. Alter verò ex Galeno, Rufo, Aętio collectus. De ſeminis genitiui natura Hip. De ſpermate lib. 2. Gal. De ratione ꝓcreãdi liberos Gal. quẽ citat ĩ cõmẽt. ĩ li. de nat. hu. Hip. De mẽbrorum cõpage ſeu de nat. hu. Gal. attributus in veteri verſiõe. De natura fœtus Hipp. De formatione fœtus Gal. (Gal. An aĩal ſit ꝙ ĩ corpore cõtinetur	Quibus elemẽta animalis propria ſemẽ & ſanguis, menſtruus tamen in muliere, & animalis ex his formatio & partus traduntur.

De partu ſeptimeſtri & octimeſtri H.
De ſuperfœtatione mulierum Hip.
De nō ꝑferētibus & infœcūdis Hip.
De virginum natura , Hipp.
De fœminea natura, Hippocratis.

De calore natiuo contra Lycum,reprehendentem Aph. 14.lib.1.Hippocratis.

Introductio ſeu medicus Herodoti liber , non Galeni, vt ex commentario Galeni 31.particulæ ſecundæ,lib.ſexti Epidemiôn liquidò apparet.

De pueri dētitione lib.1.Hip.

De oſsium natura Hipp.
Oſteotome.i.oſsiū diuiſio,à qua cur incipiendū,ratio eſt initio Adminiſt.anatom.
Chondrotome, cartilaginum.
Syndeſmotome,ligamentorum.
Arteriotome, arteriarum.
Phlebotome,venarum.
Neurotome,neruorum.
Myotome, muſculorum diuiſio : & ſimul Tenontotome, id eſt tendonum.
Arthrotome , articulorum.

In qbꝰ & ſequētibus anatomicis. elemēta hominis propria,hoc eſt partes ſimilares(quibꝰ organicecō ſtant) actionum authores declarantur.

Hæc Myotome compendio tradit omnia de muſculis ſcripta, in libris Adminiſtrationum anatomicarum , ad quas mox ab oſteotome tranſiri poteſt omiſsis cartilaginum, ligamentorum,vaſorum,neruorum anatomis,vtpote inibi deſcriptis.

Ophthalmotome,quam etiā lib.10.de vſu partiū docet.

Metrotome,id eſt,vteri diuiſio lib.1.obſtetrici cuidam ſcripta.

De inſtrumēto obfactus li. 1.
De carnibus Hippocrat.
De corde Hipp.

In quibus partium quarumdam organicarum anatome traditur.

De articulis Hipp. cum Galeni commentariis.4.
De glandulis omnium partium Hipp.
De corporum ſectione Hipp.
De locis in homine Hipp.
De virginum & fœminarum natura Hipp.

De ſectionis controuerſia lib.2. Gal.

De anatome viuorum }Quorum meminit Gal. in li-
De anatome mortuorũ }bris ſuis,& in fine artis medicæ,ne quis ſuppoſititios putet: ſed qui in veteri verſione eſt de anatome viuorum,Galeni non eſt: Galenum enim perſæpe citat: tamen legi poteſt cum iudicio.

Adminiſtrationum anatomicarum lib. 15. pulcherrimi: quorum decimus & reliqui ſequentes deſiderantur.

De anatome Hippocratis,libri 4. Galeñi }Iuuenibus
De anatome Eraſiſtrati,libri duo Galeni }ſcripti.

De anatòme parua, Gale.aſſcriptus in veteri verſione.

Epitomatum libri quatuor, in libros viginti Marini anatomicos, omnium corporis partium quantumuis exiguarum anatomas fuſiſsimè exprimentes: in quorum 16. quæſtiones tractantur de cerebro, an motus eius ſit pulſatorius,& an reſpiratio in cerebrum fiat:& decimus ſeptimus de principatu cerebri.

Epitomatum libri duo in libros Lyci anatomicos.

Cõmentarij de ignoratis in anatome à Lyco Macedonico Quinti diſcipulo,omniũ in anatomis peritiſsimo.

De vſu partium corporis humani lib.17.omnium anatomicorum pulcherrimi,doctiſsimi,planè diuini, & qui ab omnibus intelligãtur digniſsimi.Ex quibus, neſcio à quo Arabe,lib.10.de iuuamentis membrorum excerpti,& veteri verſione ſemilatini ſunt facti: vt in prologo veteri in lib.de vſu partium patet legenti.

An poſt tot tamque abſolutos Hippocratis & Galeni anatomarum libros, hominis phyſiologiam ex Platonis Timæo, qui eſt de hominis natura: aut ex Ciceronis lib.2. de natura Deorum diſcere requiris? Multò minùs,opinor ex Guidonis,Mundini,Alexandri,Benedicti libris anatomicis,vel barbarie,vel ignorãtia craſsiſsima plenis:omnium minimùm ex Carpi picturis,partes hominis propè omnes exprimentibus,quàm infeliciter,norunt qui veram naturæ hiſtoriam,hoc eſt,humani corporis ſectionem manibus ſuis aliquoties tractarunt, atque oculis ſuis non ſemel obſeruarunt. Id verò munus etiamſi feliciſsimè obiuiſſet, mulierculis oculos pictura inani paſturis tantùm oblectamento fuiſſet, & perſonatis quibuſdam medicis

oſtentationi.Medicum autem rationalem remorantur magis vmbrę huiuſmodi,quàm promoueant.Nam corpus ipſum medico futuro eſt ſæpe videndum,ſæpe manibus tractandum , idque totum non ſuperficie tenus : vt partium corporis omnium ſubſtantiam,magnitudinem,numerum, figuram,ſitum,connexionem,tanquàm vngues & digitos cognoſcat, non autem ſolam partium ſuperficiem picturâ expreſſam.Quapropter intercidit vix dum nata farrago illa Carpi,ſumptuoſa quidem ſed nullam in rē vtilis.Quòd ſi plantas non dico pingi , ſed ne deſcribi quidem voluit Galenus,verùm per manus tradi & doceri, an futilem vanamque partium corporis noſtri picturā toleraſſet?an his formatum recepiſſet medicum? niſi fortè pictos homines curaturum? Neque credas ad has Galeni anatomicas deſcriptiones vbique exactiſsimas & veriſsimas quicquam poſſe etiam maxima doctiſsimorum induſtria accedere. Quod tu probè iudicabis,ſi libros eius Græcos cum libro naturę,& humano corpore contuleris:non autem Latinos locis permultis corruptiſsimos.Sed ad penſum redeamus. Poſt anatomicos,legendi ſunt tibi

De temperamentis libri duo:nam tertius de temperamento ſimplicium medicamentorum , ante hæc legendus.
De inæquali intemperie.
Animi mores corporis temperaturam ſequi Gal.
De optima corporis cōſtitutione.
De euexia.i.bono corporis habitu.

} In quibus facultatū (à quibus actiones prodeūt) principia & eſſentię docētur, & ſequentibus.

Parui hi tres libri amicis quibuſdam ſcripti pro illorum captu & vſu.

De facultatibus noſtrum corpus diſpenſantibus 1.
De ſubſtantia facultatum naturalium 1.
De facultatibus naturalibus tres.
De vrinarum ſecretione lib.1.contra eos ſcriptus qui ſanguinem à renibus mutatū, vrinas creare putāt,Gal.in lib.de atra bile.

} In quibus actionem hominis primariā conſeruās actio,ſcilicet

nutrito, & quæ illi ſeruiunt actiones aliæ naturales,

traduntur.

De facultatibus animalibus 1.

De mente, mancus eſt lib. Hipp.

De placitis Hippocratis & Platonis, li. 8. ſed primus deſideratur.

Animi mores corporis temperaturã ſequi, & contrà. lib. 1.

De motibus manifeſtis & obſcuris.

De motu muſculorum 2.

De motu ſuperciliorum malè tradito à quodam.

De voce libri quatuor à Galeno citati in ſuis libris.

In quibus, vt libris Ariſtot. de anima, de ſenſu & ſenſato, docetur ſenſus & mótus volũtarius, p quas actiões primaria hominis actio, id eſt, ratiocinatio, cum Ariſtotele, vel ſermocinatio, vt Galeno lib. 16. de vſu partium, & Agricolæ placet, melius perficitur.

De cauſis reſpirationis.

De vſu reſpirationis.

De motu thoracis & pulmonis 3. adoleſcenti condiſcipulo ſcripti, ex Pelopis præceptoris dogmate, paucis à Galeno inuentis, quæ ad finem libri eius tertij ſcribuntur.

Hi omnes licet motum voluntariũ etiã doceant, tamen eodẽ ſpectant quo ſequẽtes.

Eiſagoge pulſuum 1.

De vſu pulſuum 1.

De differentiis pulſuum 4.

De dignotione pulſuum 4.

De cauſis pulſuum 4.

De pręſagiis ex pulſibus 4.

Compẽdiũ & epitome pulſuũ 1. in dictos nũc libros ſexdecim, Galeno citata in Therapeuticis libris, in exemplaribus gręcis deſyderata: videtur eſſe compendium pulſ. in veteri verſi.

De pulſibus contra Archig. 8.

In his & paulò ſuperioribus, vt Ariſtoteli in lib. de longitudine & breuitate vitę, docetur actio ſcilicet vita, ſine qua primaria hominis actio nuper dicta cõſiſtere nequeat.

HYGIEINE.

Hactenus ipſum hominem viuum & ſanũ abſoluimus: nã ex ſubſtantia, materia, & forma, & accidẽtibus ipſi ſubſtantiæ qualitatibus (q̃ principia ſunt ſimplicia, ac omniũ rerũ elementa vltima & remotiſsima) naturę elemẽta quatuor,

ignem,aërem,aquam,terram,coaluiſſe docuimus: ex his verò per alimēta,humores in nobis quatuor,ſanguinem, pituitam,bilem flauam,& atram:atque ex his ſperma maſculinum & fœmininum, & ſanguinem menſtruum: ex quibus partes corporis noſtri ſimilares, tam ſpermaticæ quàm ſanguineæ,ſingulorum organorum materiæ, propriaque & propinquiſsima nobis elementa conformatæ ſunt.In quarum triplicis ſubſtantiæ ſpirituoſæ, carnoſæ, ſolidæ,iuſta quantitate,& proba qualitate, eſt facultatum naturalis, vitalis,animalis, noſtrum corpus gubernantium,hoc eſt,vitę ipſius eſſentia & robur.Supereſt igitur ea nunc aſſcribere quibus ipſa ſanitas noſtra tam fluxa, tam lubrica,tam facilis,mutari à quauis cauſa inſalubri poteſt, vel integra vel integræ proxima diu ſeruari.Nam omnino ſeruari integra nequit, quod corruptelæ & interitus nobis eſt cognata neceſsitas:vt demonſtratur initio ſanitatis tuendæ,Seruabitur autem idonea quantitate, qualitate,tempore ſumendorum, educendorum,admouendorum,faciendorum:quæ docentur libris

Sumenda
- De alimento Hippocratis,cū Gal. cōmēt.4
- De alimentis 3. Galeni.
- De aquis,aëre, regionibus Hippocratis, cū Galeni commentario.
- De vino,Gal.
- De aqua,Gal.
- De ptiſana, qui Galeno aſſcribitur.
- De euchymia & cacochymia 1.
- De attenuante & craſſante victu 1.
- De flatibus 1. Hipp.
- De vſu humidorum, Hipp.

Educenda
- De corporis fluore perpetuo 1.
- De re venerea, (Galeno aſſcriptus.
- De vrinarū differentiis & ſignis Hip. & ali*

Admouenda
- De lauationibus,Hipp.

Facienda
- De exercitatione per paruam ſphæram,Gal.
- De re venerea, Hipp. etiam ad facienda reducit Galenus in libris ſalubribus.

De

Omnia illa 4. ſimul
- De ſalubribus rebus Hipp.
- De ratione victus ſalubris Hipp. cũ Gal. cõm.
- De ratione vict⁹ priuatorũ Hip. cũ Gal. cõm.
- Empiricæ diætæ ſubfiguratio Gal.
- An medicinæ, vel gymnaſticæ ſit ars ſanitatis tuendę, ad Thraſybulum liber. 1.
- De ſanitate tuenda 6. Gal.
- De conſuetudine 1. Gal.

PATHOLOGIA, AETIOLOGIA, SEMEOTICE.

At quoniam in his ſalubribus cauſis quantitatem, qualitatem, tempus, ad vnguem ſeruare eſt difficile, vt aliquando à mediocritate cuique homini ſua non recedamus. Hic autem receſſus etiam ſi paruus eſt, frequens verò eſt, paulatim corpus immutando, affectibus præter naturam parat. Et quæ prius cauſæ fuerant ſalubres, ſumenda ſcilicet, educenda, admouenda, facienda, hæ ob mutatam inſigniter quantitatem, qualitatem, tempus, inſalubres & morboſæ euadunt. A quibus tandem aliqua ſaltem vna actione inſigniter vt ſenſu percipi poſsit, læſa, vel pluribus ſimul læſis fit morbus (affectus homini præter naturam) ob id abigendus, ac etiam quia actionem lędit: propter quam partium & totius ſanitatem requirimus.

Ob id ſanitas iam perdita eſt recuperanda, & morbo tãdem profligato per ſalubres cauſas effectrices, inſtaurãda. Morbi autem naturã docent libri ſequentes: ſed cùm morbus ſit triplex, primus partium ſimilariũ (quæ primæ ſunt, & propinqua nobis elementa) intemperies calida, frigida, humida, ſicca, calida humida, calida ſicca, frigida humida, frigida ſicca: & hæc vel ſola, vel cum aliqua materia, vt ſanguine, pituita, bile alterutra, ſeroſo aquoſóque humore, flatu, & vapore. Secundus partium organicarum ex ſimilarium iuſta magnitudine, numero, figura, ſitu, connexione idonea: cõflatarum incommoderatio, in magnitudine, numero, figura, ſitu, connexione tam ſimilarium, quàm ipſorum organorum. Poſtremus ambarum communis, & qui alterutri per ſe, vel ſimul vtrique poteſt accidere. ſolutio continui, ab inciſione, fractione, tenſione, eroſione: ſecundum horum morborum ordinem libri poſſunt legi.

Poſt hos illi qui omne morborum genus complectũtur, quos ſi etiam primos legas, nihil peccaueris.

Similares morbi.
- De inæquali intemperie lib. 1. Gal.
- De differentiis febrium 2.
- De maraſmo. 1. tabe. 1. libell⁹ puus amico dat⁹.
- De atra bile ſeu melancholia Gal.
- De atra bile ali⁹ ex Gal. Rufo, Aëtio Sicamio.
- De inſania, Hipp.
- De comate, Gal.
- De tremore, ſpaſmo, rigore, palpitatione.
- De vitiis & paſsionibus animæ.

De morbo ſacro ſeu comitiali, Hipp.

Organici.
- De epilepſia, eodẽ morbo, Gal. obſtructione fit.
- De maraſmo omni Gal. corp⁹ ĩ hoc minutũ eſt.
- De tumoribus pręter naturã, Galeni, corpus aut pars in hoc immodicè augetur: quia tamẽ in eo eſt ſimul intẽperies ꝑ humoris ipſum facientis natura, & primũ apoſtema, tãdẽ etiã apoſtema: in communes omni morbo libros reiici poteſt.

Cõmunes
- De vulneribus capitis, Hippocratis.
- De vulneribus lethalibus, Hipp.
- De fracturis ſeu fractis & luxatis oſsibus, & eorũ repoſitione Hipp. cũ Gal. commẽta. 3.
- De vlceribus & fiſtulis, Hipp.
- De hæmorrhoidibus, Hipp.
- De fœminarum morbis lib. 2. Hipp.
- De virginum morbis lib. 1. Hipp.
- De gynecijs, id eſt, mulieribus & vteri morbis, & remediis, verſus à Nicolao Regio Calabro, aliorum multorum Galeni operum interprete antiquo, rudi quidẽ ſed fideli, cuius exemplaria certè caſtigatiſsima & integerrima vellem Venetis & Germanis fuiſſe in manibus: non tot hiatibus, tot erratis portentoſis, ſcateret Galenus his impreſſus. Hæc miror Venetos in Calabria non conquiſiſſe, in qua fuit medicus ab hinc annis circiter centum, anno ſalutis 1463. Euſebius, 1363. pontifice Vrbano quinto, vt Guido Cauliacus de eo ſcribit in initio.

De dignotione & curatione ſingulorum animi affectuum, Galeni.

De differentiis & cauſis morborum & ſymptomatum libri ſex.

De plenitudine 1.

De cauſis continentibus & propinquis morborum Gal.

De cauſis procatharticis ſeu externis Gal.

De morbis lib.4.Hipp.

De morbis internis & externis,Hipp.

Epidemiorum primus & tertius,verè Hippocratis,cum Galeni commentariis ſex in vtrumque tribus.

Epidemiorum ſecundus cum ſex Galeni commentariis: quartus,ſextus,à Theſſalo Hippocratis altero filio,ex relictis à patre per tabellas commentariis conſarcinatus: quorum ſextus in peregrinatione obſeruatos paſsim morbos non epidemios continet,cum ſex commentariis Galeni. *Com.8.in ſextum Gal.in libris ſuis de comment.*

Epidemiorum quintus Hippocratis iunioris, qui filius fuit Draconis,alterius filij Heraclidæ & magni Hippocratis:quē quintū nonnulli etiam Theſſalo tribuūt,vt & ſeptimū q apertè Galeni ſentētia ſpuri⁹ eſt,ac incerti authoris.

De typo, Gal.

Ad eos qui de typo ſcripſerunt,Gal.

De quatuor temporibus morborum vniuerſalibus,principio,incremento,ſtatu ſeu vigore,& declinatione:ſeu tota morbi duratione.

De quatuor tēporibus morborum particularibus:ſeu de acceſsionum principio,incremento,ſtatu & declinatione.

De criſibus lib.3.

De diebus decretoriis lib.3.Gal.Eſt etiam Hipp.vnus.

De morborum decretorio,Hipp.

De morborum ſeptimanis diebus,Hipp.

De locis affectis, quos Galenus ſtatim ſubiungit lib. de diff. & cauſis morborum & ſymptomatum in libris ſuis.

De noſcēdis oculorū morb.Ophthalmico cuidā ſcript⁹.

De dyſpnœa lib.3.

Ars medica,Gal.

De lotij differentiis & ſignis Hippocratis:& alius Galeno aſſcriptus.

THERAPEVTICI LIBRI.

Poſtquàm libris proximè ſuperioribus morborū omniū eſſentiam,ſpecies,cauſas,ſymptomata, tempora, formas,

morem,ſigna,& in quibus corporis partibus hi ſunt, didiceris,iam horũ ex corpore diſpoſitionem per contraria ipſis remedia addere oportet, quærendaque auxiliorum ad hanc rẽ idoneorum materia,in ſumendis,educendis, admouendis,faciẽdis, quę declarãt abundè libri huiuſmodi.

De alimentorum facultatibus:nam hi vt de euchymia & cacochymia,attenuante victu,ptiſana,& cæteri ad Higię-nem pertinentes,cum Galeno ad Therapeuticen ſunt vtiles:quoniam in hac vires ſeruare ſimilibus oportet,aut ſaltem fouere,& conſuetudini,id eſt,conſuetę per ſanitatem victus rationi,in ſumendis,educendis,admouendis, faciendis,aliquid condonandum eſt.Hipp.Aph.17. lib.1.Proprij autem Therapeutices hi libri fuerint.

De temperamentis liber tertius,hic enim eſt de tẽperamentis non hominum,ſed ſimplicium medicamentorum.

De facultate ſimplicium medicamentorum lib.11.

De ſimplicibus ad Paternianum in verſione veteri.

De ſimplici medicamento vnus, Galeno attributus.

De paratu facilibus medicamentis vnus Galeni, ſine principio,quem citat lib.Methodi:& alter ad Solonem Archiatrum libris duobus Græcis diuiſus in vnum coactus, ſed in principio quàm Græcus auctior in veteri verſione, tamen lectione dignus.

De facultate Cẽtaurij Gal.attributus in veteri verſione.

De generalibus medicamentorũ facultatibus in veteri interprete: alter ibi. lõgiſsimus de Dynamibus.i. faculta.

De medicamentis à totius ſubſtantiæ ſimilitudine agẽtibus,à Galeno in ſimplicibus aliquoties promiſſus, quæ ſecreta vulgò vocamus.

De catharticis,id eſt,medicamentis purgantibus humores,& à ſingulis propè partibus,Galeno in veteri verſione aſſcriptus maxima ſui parte optimus.

De virtute pharmacorum purgantium:diuerſus à priori, in veteri interprete,& Græco exemplari æqualis.

De helleboro Hippocratis.

Antiballomena Galeno aſſcripta.

Poſteà horum vtendorum modus, quantitas, qualitas, tempus,& quæ cætera aliquid indicant,ſunt cognoſcenda ex libris ſequentibus:

Methodo medendi ſeu Therapeutica.lib.14.

Arte curatiua ad Glauconem lib.ij.illorũ 14. Epitomis.

De remediis paratu facilibus,vnus ſine principio.

Alius ad Solonem ſcriptus,vt nunc dictum eſt.

De curatione morborum per venę ſectionẽ,hirudines, reuulſionem, cucurbitas,ſcarificationem liber tertius. Nã primus de phlebotome eſt in Eraſiſtratum,ſecundus in Eraſiſtratios Romæ manentes,Eraſiſtratum defendentes.

De curandi ratione ſecundum Eraſiſtratum.

De tabe & eius curatione,quem ob id etiam Therapeuticum facit Galenus.

De atra bile duplex in Pathologia dictus vterque etiam Therapeuticus.

De agnitione affectuum animi & remedio.

Conſilium puero epileptico datum, Gal.

Curatio icteri Galeno aſſcriptus in veteri verſione,optimus libellus.

Quomodo arguendi qui fingunt ſe ægrotarę.

De viſu,Hippocratis.

Quos oporteat medicamentis purgare , & quibus , & quando.

De affectuum renum agnitione & curatione,Galeno aſſcriptus liber,vti & de vrinis.

De gynecęis libellus in veteri verſione , non negligendus.

De potionibus medicis,Hipp.

De telorum extractione,Hipp.

De pueri in vtero mortui extractione,Hipp.

Liber ſecretorum , Galeno malè aſſcriptus in veteri verſione.

Liber de medicamentis expertis, bonus,ibidem.

De compoſitione medicamentorum generali lib. 7.

De compoſitione medicamentorũ cuique parti & morbo idoneorum li.10.

De antidotis lib. 2.

De compoſitione Theriaces,& eius commodis ad Cęſarem in veteri verſione.

De theriaca ad Piſonem.

De theriaca ad Pamphilianũ,qui in veteri verſione ma-

lè ad Pamphilum ſcribitur,& pauca in principio & fine omiſit.

De ratione victus in morbis acutis lib.4.Hipp.cum Galeni commentariis tribus, in partē eius libri quę verè eſt Hippocratis,duobus in reliqua Hippocrati eo libro attributa. Reliqui Galeni in Hippocratis libros quoſdam etiam therapeuticos commentarij,plurima continent therapeutica theoremata,vt commentarij

Quatuor in lib.de articulis.

Tres in librum de fracturis.

Vnus in librum de vlceribus.

Vnus in librum de Vulneribus capitis.

De ponderibus & menſuris Galeno aſſcriptus.

Medicum verò in curatione, vel etiam ante curationem, coram egro vel egri parētibus & amicis pręſentire ac prędicere oportet pręſentia,præterita,& futura(de his enim tribus temporibus vtrunque dicitur Hippocrati,vt docet Galenus initio Prorrheticorum & Prognoſticorum)& quę æger pretermittit,vt morbi naturam,& ęgri conditionem agnoſcere credatur,&ob id ſe audentius medico committat. Vt etiam victus rationem,atque adeò totam curationem felicius inſtituat: vt ſalutem quoque certam poſsit promittere, vel mortem futuram prænunciare, non ex aſtris, & aſtronomicis quibuſdam ſchematibus nugaciſsimis,ſed ex ipſa rei natura,hoc eſt morbi eſſentia,genere, quantitate,more,tempore,& ęgri viribus contra morbum talem ac tantum pugnantibus, robuſtis.& ob id morbum victuris:vel imbecillibus, & propter id morbo ceſſuris. Quę res medicum admirabilem & propè diuinum & à calumnia de ægri morte liberum reddit.Hanc in rem vtiles ſunt libri omnes prędicti phyſiologici, pręcipuè omnes de pulſibus,quos inter prognoſticos,poſt eos qui de Criticis diebus,& Criſibus recenſet Galenus in libris ſuis, & ordine:& de Dyſpnœa, & aliis actionibus. Ad Hygiinem pertinentes, pathologici, ætiologici ,ſemiotici:pręcipuè Locorum affectorum: Epidemij: Therapeutici item omnes.Præter hos verò in id præſtantiſsimi ſunt,

De Coacis prænotionibus,lib.1. Hipp.

Prognoſticorum,Hip.lib,3.cū Gal.commentariis tribus

Prorrhetica,id eſt prędictiones Hip.cum Gal.commentariis tribus. Hæc prorrhetica vt prognoſtica in tres diuiſerunt libros,fortaſſe ob tres Galeni commentarios. Caluus Prorrhetica tantùm in duos libros diuiſit. Vtrũque opus, & Aphoriſmos ex Epidemiis videtur Hippocrates collegiſſe, tanquam ex particularibus experimentis vniuerſales ſententias, Gal.lib.primo de diebus criticis.

De prenotione 1.Gal.pulcherrimus.

Preſagia ex inſomniis vnus Hipp. & alter Galeni.

De languentium inſomniis.Hipp.

De decubitu prænotiones ex mathematica ſciẽtia,Galeno aſſcriptus,

Aphoriſmorum lib.7.Hippocratis,licet ſeptimus ſit anceps,cum Galeni commentariis.In his enim plurima ſunt ad prænotionem prædictionemq; maximè idonea: quædam ad Therapeuticas partes, deæteticen, chirurgicen, pharmaceuticen: alia non pauca ad alias medicinę partes pertinent(vt doctè exploranti manifeſtum eſt) in quos omnes veluti epitome eſt ars medica, quam etiam totam conſtituere docet libro de ipſius conſtitutione.

Quòd ſi qua in his medicinæ partibus, aut obſcuriora ſint,aut fortè maioribus non ſatis comperta(neque enim omnia aut inuenerunt, aut nouerunt, aut ſcripſerunt)ex poſterioribus ea illuſtrare,aut locupletare oportet. Græcis Rufo,Aetio,Aretæo,Paulo,Oribaſio,Alexandro Tralliano,Dioſcoride,Actuario. Arabibus,Serapione, Auicenna(vbi terſus erit) Auenzoar,Haliabate,Raſe,Meſue. Latinis,Celſo,Plinio,Scribonio,Marcello,Empirico,Leoniceno,Hermolao,Ruellio,Manardo,Fuſchio, Muſa, Acaxia, & ſi quos alios felix hoc ſæculum ad illuſtrandam artem medicam excitarit. Arnal.Villanouano,Gordonio, Alexandro,Benedicto,Montagnana,Varignana,Sauonarola,Valeſcode Taranta,Girardo de Solo,Arculano,Tornamira,Gatinaria,& cæteris propè innumerabilibus,quorum nullus tibi eſt contemnendus, ſed in ſingulis velut mellificium colliges,ſi ab his feliciter experta obſeruaris. Nullus enim eſt ſcriptor tam ineptus,qui non aliqua parte iuuet,vt Plinij vtar verbis,modò iudicium adſit,lectione doctiorum quęſitum & firmatum.

Verũtamen quum libros Hippocratis,& Galeni prædictos omnes,ſaltem hodie proſtantes profiteri longiſsimũ & moleſtiſsimum fuerit:ob id in ſingulis medicarũ partium generibus aliquot delegimus prælegẽdos, cęteris cuiuſque diligenitiæ relictis,vtpote quos facilè ſit intellecturus ex noſtris prælectionibus. Nobis igitur interpretãdi ſunt,

De natura humana ſeu hominis elementis, liber vnus.
De temperamentis libri duo.
De facultatibus naturalibus libri tres.
Eiſagoge pulſuum liber Vnus.
De motu muſculorum lib.2.&aliis ad animalem facultatem pertinentibus.
De vſu partium lib.17.
De alimentis lib.3.
De ſanitate tuenda lib.6.
De differẽtiis & cauſis morborũ & ſymptomatũ libri ſex.
De locis affectis lib. 6.
De temperamentis liber tertius.
De ſimplicium medicamẽtorum facultatibus lib. 11.
Methodi medendi lib.14.
Liber tertius Pauli AEginetæ, cum
Practica Gatinariæ,vel alterius.

FINIS.